

Pentru monumentul Unirii!

Inceputul de-a se aduna din nou bani, la orice festivitate dela palatul cultural, pentru monumentul Unirii, e bun. Insa, ca de ce n'am facut-o si pana acum, si de ce am dormit, sa nu ne mai intrebam. Deci, cu noroc, inainte, ca sa nu ramanam chiar cei din urma printre orasele fara monumente, si sa nu mai vorbim (!) despre insemnatale istorice ale Aradului (orașul care azi da oricui de banuit, ași cu bună dreptate, că aici bănuie o naclă), însemnatale, cari de nesigur ar fi trebuit să ne impună să ni întăim printre cei dintâi.

Dar și așa, după cum se strâng banii, cu „cuștarii“, nu prea o să ajungem depante, și nici n'o să ne putem mândri de grabă cu vreun monument al elocventei noastre istorice, d'aci, la Vestul Tării. — Banii cari se colectează în palatul Cultural, nu sunt destui, și trebuie să se recurgă la căi oarecare: Adicetele, ce e de făcut? Fiind că în luna aceasta se încheie bugetele municipior, județelor și comunelor rurale, ne întrebăm, de ce nu s'ar putea aloca în aceste bugete, sume, și în scopul acestui monument? Adunându-se banii astfel alocați cu cei strânși până acum, e sigur, că am avea o sumă respectabilă, care să ne îngăduie ca la 1 Decembrie 1936 să ne descoperim capetele la soclul de marmură, cu candaie-veșnic aprinsă, simbolizatoare a naționalismului nostru etern și atât de „integral“, cum le place unora șomotos să se afirme...

Inițiativa, noi o lășăm în grija P. S. Sale Episcopului Andrei și a dlor Dr. Ioan Suciu și Dr. Iustin Marșeu, bărbaiți în cari ne punem toată nădejdea.

Și fiindcă-i vorba de monumentul Unirii, de ce nu s'ar putea reînvia, în acest scop, în loc de atâtea „ceiuri dansante“, și acel tradițional bal românesc din trecut, imitat azi de minoritari, la care să te poți prezenta nu numai în mătăsuri, lac și frac, ci și în opinc, și în straie sure?!

Zău, de mult ni-l puteam avea, și noi, monumentul nostru! — Dar, așa, cine, știe...

Car.

Șurubăria Grundmann

Corb pe corb hrănește

Fabrica de șuruburi Grundmann, a apărut pe firmamentul de hârtie al opiniei publice încă în anul trecut, când am dat la iveală, cazul expertului, devenit ginere și apoi director, Iosif Müller, cetățean strein, venit în țară — dela Viena — cu pașaport, pentru trei luni și rămas aici. Scriam atunci, că „noi românii nu putem ocupa un post în țară la noi și lui Iosif Müller, inginer și expert la 21 ani — auzi scandal! — i se plătește un salariu de 30.000 lei lunar“. Ni s'a spus, după apariția celor de mai sus că lui Müller i se va face vânt. Nu i s'a făcut ș'a rămas și pe mai departe să patroneze șurubăria socrului său și accidente ce se întâmplă acolo, ca acum e anul. Cum n'am fost singurii care pe care luăm de valurile vieții, am părăsit-o, — credeam că înalt Șurubăria Sa Grundmann sub „cârja“ expertă și juvenilă a ginerelui fabricii, s'o fi învățat să respecte Statutul acesta tolerant, care-i permite să mănânce bine și să pună la buzunar 30 hârtii de câte-o 1000 lei în fiecare lună.

Ne-am înșelat!

Credința noastră a fost naivă Mărturisim deci că ne-am înșelat!.. Dar asta, nu ne împiedecă să punem iarăș șurubăria Grundmann sub lentila microscopului nostru național, să-i analizăm faptele și sentimentele. Dar să povestim faptele.

Înalt Prea Ruginia Sa, Șurubăria Grundmann, de sub streina și neromâneasca oblăduirea a ginerelui său, s'a adresat d-lui Iosif Vulpe, cerându-i să-i trimită 4 absolvenți ai școlii sup. de arte și meserii. D. Iosif Vulpe, a trimis șurubelniței Grundmann pe următorii absolvenți: Hărățau Aurel, Rotaru Petru, Wagner Ioan și Szabo Iuliu, dându-le fiecărui câte-un bilet. Și s'au dus băeții noștri. Au fost primiți de directorul Müller. A vorbit cu ei și pe urmă a angajat pe... Szabo Iuliu, deși mai înainte spusese că angajează numai pe unul care știe la perfecție limbile: română, maghiară și germană. „Trebuie să știe ungurește, a spus cetățeanul strein și ginerele Șurubăriei — Müller — pentru că avem muncitori cari știu numai ungurește; deasemeni trebuie să știe nemțește pentru că avem muncitori cari știu numai nemțește, iar românește, trebuie să știe pentru că e limba statului (In fine s'a gândit Müller și la Stat!) Și acum vă rugăm să nu vă scandalizați, când vă vom spune că șurubarul — prin că-

sătorie — Müller a vorbit cu băeții...românește, adică să precizăm, o limbă care semăna cu cea românească!..

Va să zică..

Să recapitulăm. Șurubăria Grundmann, are directorul minoritar, cetățean strein, venit în țară cu pașaport, căsătorit cu fata. lui Grundmann. Are muncitori streini, unguri și nemți și dintre patru băeți angajează un ungur. Toată banda nu știe românește, după cum se constată din spusele lui Müller, reproduce mai sus.

Cu alte cuvinte, fabrica de șuruburi Grundmann e o întreprindere strict minoritară, unde românii n'au căntă. Prin ce „șurubării“ de cu-

aceasta, credem că e ușor de înțeles. Atitudinea șurubăriei Grundmann față de statul și poporul român, de pe urma cărora trăește, e o sfidare a bunului simț, e o obrăznicie patentă, ce nu poate fi calificată.

Înțelegem să aibă muncitori și angajați minoritari, dar atunci să-și cunoască lungul nasului și să angajeze și români. Ei, dar ați găsit vreodată un pic de omenie, un pic de rușine și-un dram de bunăcuviință la vre-o întreprindere minoritară? Ați văzut vre-o întreprindere minoritară care să nu-și bată joc — fabrica Grundmann a dus la culme bătaia de joc și obrăznicia — față de țara asta? Oare nu se va găsi nimeni să-i pleznească peste obrazul imbrăcat în piele de porc și să-i pună cu botul pe labe?

Federalizarea asociațiilor culturale și de binefacere

— O necesitate ce se impune cu insistență

Dacă până în anii din urmă asociațiile culturale și de binefacere au activat, ca să zicem așa, fără niciun progres vizibil, ele având doar numai certitudinea posibilității unui rezultat moral sau material, faptul ar trebui să se atribue, în cel mai bun caz, lipsei de program, și, în cel mai rău, lipsei de inițiativă sau de entuziasm. Căci, nimeni nu poate contesta că nici anul trecut și nici „anțart“, nu prea am avut prilejul de-a le vedea asociațiile noastre la mari înfăptuiri.

În afară de seratele dansante, ceiuri și baluri cu exhibiții vestmântare, apoi chete publice și, ici-colo, câte o ajutorare ineficace de îmbrăcarea unor elevi de școală primară, o mai fecundă activitate nu s'a observat, toată fiind lăsată în grija oficialității, ori făcându-se pendinte de subvențiile oficialității, — municipiu sau județ — și nici măcar bilanțurile nu s'au publicat, spre a se ști, la ce s'au întrebuițat sumele realizate din chete, serate, etc.; poate că văzând bilanțurile ni-am face o altă imagine, — a unei activități mai ample, — dar nu le-am văzut.

E de înțeles, de ce dar concludem la o inactivitate a societăților noastre culturale și de binefacere.

S'au auzit încă anul trecut, voci din public, cari au cerut insistent o

regrupare a asociațiilor în sânul „Asociației culturale“, în sensul căreia argumentase foarte îndios, prin presă și un tinăr intelectual localnic. Insa nimic!

Evident, că știind numai de existența lor, nu însă și de vre-o activitate în sensul strict al cuvântului, nu putem decât să milităm pentru regruparea sau federalizarea asociațiilor noastre, multe ca sectele religioase, și cari ne invită sâmbătă cu sâmbătă la ceainri...

Asociațiilor cari nu vor regruparea sau federalizarea, noi le-am cere întâi bilanțurile și actele justificative de cheltueli!

Tocmai bine...

Se anunță, că Societatea Națiunilor, începând dela 1 Maiu 1936, va ține câteva conferințe la București... Tocmai bine!.. Până atunci doar se vor termina „răsboaiele“ dela Mehedinți!

Cine?

Controlorul Ignața dela autobusele comunale, a fost numit controler la vămile orașului... Dar până să i se înmăneze decizia de numire, ea a și fost anulată!.. Cine a avut interesul s'o anuleze?

Inregistrăm...

cu bucurie, că d. dr. Iustin Marșeu, fost prefect, unul din generația Unirii, a fost rugat să ia în primire conducerea organizației național-țărăniște din Arad.

Aflăm, la încheierea ziarului, că odată cu reîntrirea dsale în organizație se vor înscrie mulți din grupareo dsale, și după cum era de prevăzut, se vor sparge și rândurile valachiștilor locali.

„Bravo!“ la sate

Radna

— Căutam' corespondent harnic și priceput. Ofertele ni se vor trimite la redacție.

— Se căută casier harnic și priceput pentru primărie. Hâl vechiu, încurând își va lua rămas bun. S'a plictisit, așa credem, ori nu-i place, aerul... Cererile se vor înainta primăriei...

— Școala nouă din loc încurând va avea ferestre și va fi „văruiată“... a doua oară... că prea tare-i mângălită pă din afară cu Căr... bune.

Lipova

— Fiica maicii, steaua filmului „Sub Pod“, va prezenta publicului noi figuri de căzăcească și de vals englez... producțiile ei proprii, iar Madona I. și-a aranjat ciorapul și jidanul îi dă ore de „Tatăl Nostru“ în jidovește... păreriile despre mărițiș le menține...

— Un cunoscut mare slujbaş din loc al Statului Român (știe el care-i) cu toate că mănâncă „pita“ Românească vorbește numai în limba lui Horty & Árpád, frecventând societățile jidovești sub pretext că face... curte. Cu așa slujbași nu se face multă brânză 'n Țara Românească!

— Burlacii au acces la cinema numai între orele 2-4 că... de, atunci hâi mai mari n'aud și nici nu văd... probabil din cauza stomacului...

— Amănunte: Submarinul lui Doly va fi turnat din aluminiu și va avea, ca ataș, o barcă cu motor „à la buzunar“ cu care va face contrabandă de „clisă“ sărată între

Sănnicolaul-Mic

Decând cur plecarea lui Hristos dinaintea Bisericii și pofirea lui la birtul lui Gött, nemții par a fi mai sfinți... Grijiți numai că autorii acestei mutări, într'o bună zi vor avea de lucru și cu voi, dacă țineți și spuneți și pe mai departe că autorii au fost români!...

Pâncota

— În ziua de 24 Ianuarie un învățător care se ține mare „studureț“, a început cuvântarea în modul următor:

I-i oameni buni, Alexandru Ioan Cuza, a fost ales domn al țării românești, acum vreo 60 de ani, adecă pe la 1858.

Bravo domnule! Ce vor zice la aceste copii de școală, cari au învățat că acest eveniment s'a întâmplat acum 77 de ani, adecă la 1859.

— La grădina de copii din Pâncota, se află o bonă de țigan. Aceasta cu bastonul în mână face lecții, adecă suplinește pe Dna când ea nu este acasă.

Cum? Am ajuns în veacul al XX „Al copilului“, ca ei să fie supraveghiați de o țigancă. Până când? Ce spune la aceasta d. Revizor? Se poate? Așteptăm. Vom reveni.

Vinga

— Se zice, că o doamnă jidoavcă din Vinga, cuprinsă subit de dragul limbei române, s'a adresat unui intelectual rugându-l să-i fie profesor, iar numitul gândindu-se la urmări, a refuzat-o net, pe motivul, că... nu e tare în... limbă.

— Este adevărat, că la Vinga, din bunăvoința fostului șefjudecător, au intrat albinele la cartea funduară? Apoi, câte albine au fost prinse la căruța care a transportat, la vagon, linte recoltată pe „lotul albinelor“? Și care „albină“, mai bine zis trântor, ținea în mână hăturile? — Cine a încasat prețul linte? și în fine, să-lanțatori au rămas lincându-și labă... după mîere?...
— Este adevărat, că la Vinga, din bunăvoința fostului șefjudecător, au intrat albinele la cartea funduară? Apoi, câte albine au fost prinse la căruța care a transportat, la vagon, linte recoltată pe „lotul albinelor“? Și care „albină“, mai bine zis trântor, ținea în mână hăturile? — Cine a încasat prețul linte? și în fine, să-lanțatori au rămas lincându-și labă... după mîere?...

Med. Univ.

Dr. Tămaș Mihail

medic dentist și boli de gură

Cons.: 9-12, 3-6.

Arad, str. Eminescu 10.

etaj I, ușa No. 5.

Nădlac

— Cinema: „Rumunii dela Electrica S. A.“ — cu Major Mihály și Drasztyl Ferencz. —

— Știți cinei... dictatorul Nădlacului? Nu? Hai, că vi-l spunem noi. — Este, este... unul, ... noa, cum mama pădurii îi zice... unul, care ocupă azi o funcție mai mică ca pe vremea lui Kún Béla, și ni-se parese numește ceva... Juráj Cselovsky-podrichtár în Nădlacul... României-Mari!...

— Nici nu știți ce... fericită se simțea „sestra“ Giska O. K. la brațul unui... cătană dela... călărași, pe „corso“! — Te credem! —

— Cine nu știe că popa nostru celebru, Niculaie, are... brâu roșu? Ei, dar cari sunt meritele pentru cari l-a primit? Știe el?!? Apropos! De ce nu este văzut cu el niciodată? Ii e rușine să-l poarte? Sau... nu se simte demn de el? Știm noi, că Anicskei nu-i place culoarea „roșie“, dar, în schimb o preferă ortodoxii. I-a interzis „cineva“ să-l poarte?

— Mare meșter în a rupe afișe de-ale partidelor adverse, este... internațional-țărănistul Rus Gheorghe — Iudaie. Așa faci dta. politică? Cine te-a învățat?...

— Altă simpatie a noastră (doamne, că multe mai avem!) cunoscutul advocătel Dr Ivan Bujna, a fost „patronul“ balului aranjat de „croitorii din Nădlac“.

... Suntem informați că toate balurile cari vor mai fi, tot sub „inaltul Său patronaj“ vor fi aranjate! Care-i ăla de spunea că Ivan nu se pricepe la nimic?

Hălmagiu

— Nenea Cula și schimbă iarăș locul de plimbare, dela Hălmăgel la Tisa. Măcar de ar fi definitiv, dar tare ni-e teamă că ești ca găina care nu-și... are cuiabarul. Dar, ia ascultă, Kila ce-o zice când va afla de noua schimbare?

— Duduia dela „Părăul Buclucaș“, cu cele două clase de liceu, este —

zice ea — extrem de inteligent! Da, da, știm noi cine și-a fost profesorul și locul când... și-ai luat „diploma“, Păcat numai că această diplomă-ți servește numai ca să dai ore de muzică!

Ai auzit că...

... Popa D. P. din Chizdia, a fost în „goștie“ pe podgorie unde fost ospătat atât de bine, încât tramvaiu se aduesa tuturor cu domnule Ciungan? (Cine-o fi acesta de-l confundași cu călător de pe tramvaiu?)

... Celebru Velea Popescu din Dunăre, a deschis o colecție publică pentru a se aproviziona cu trusou și mobilă?

... Domnul din Buteni, care la 2 Ianuarie nu s'a ridicat, vrea să a justifice, spunând că el știe ce tre buie să facă, fiind educat din Aradi Közlöny și Ellenzék, zian cari fac numai educație națională și românească?

Sănnicolaul-Mare

— „Trompetăru“ nu a văzut până acuma afișele de teatru? Recomandăm să le privească, pentru a ști cum se face reclama pe la noi. Nu știu nimic, căci doar sunt un guri și eu trebuie să-i apăr!

...Așa-i când cântă găina!
— „I. Sfâr(lează)“ pleacă la... București!

— Oare de ce?
— Să încaseze diurna!

— Ce să facă el cu diurna?
— Vrea să facă „potecă“ (flaștă) din nou ne unde trece în fiecare zi de cel puțin 4 ori... la fereastra în drum spre casă! Bravo, amio și succesul...

— X-ule! Nu mai fi așa... misterios! Spune mai pe „șleau“ ce ai de spus și nu uita de cele ce ți-am comunicat!

Abonați „Bravo!“

Culia poștală

Publicăm aci două scrisori. Prima, ne-a fost trimisă prin poștă și e copie după cea trimisă primăriei de Burcuș Dulăul, iar a doua, a profesorului Pivoda, ne-a fost adresată personal. Nu le comentăm. Fiecare le va comenta după gustul inimii și... pofta pungii.

Scrisoarea lui Burcuș Dulăul către Primărie

Domule Premar,

Eu, tubfemnatul Burcuș Dulăul, domiciliat în Checheci, fiindcă am primit la labă o scrisoare de-a primăriei pă care stă scris așa: „Declarația căinilor“ și în care să io trebe să declar că cum arăt, prântu cie alte scopuri sunt țanūt, apu iaca pră marie cinste cie mi-să făcu șă pră rușania lu gazdămio scriu cu labămia dieclarația mia că nușciu niciodată dă cieți ciere poatie ciri prântu listiele de aliegători ciri prântu cietățanie că știe șă domnyii diela primărie că ciam făcut io în aliegeri că am mușcat die flundări pră unu dien opozăție die ajunsă la Păstor-

intezăt diela Cluj Tătie ar fi binie domnule premar numădie ar fi buni cărnați cie niei țapă pă uliț domnu Popoviciur vătărinaru, io odată numa că nam murit șă putea părintiele Felia sām cântie prohodu. Dăpu iaca să șciț că iom facu declarația așe, că mă făcu cățaua de mamăme pră floaștăr, nus cântie dă domniet, nu șciu cât ani am, nici dacă sunt suru sau pecicos căs tăt imătos die vai die minie, că ce sex am, io nu șciu ciei aia dăpu căteliele iele pot spunye cies, die diestănațieie nicici astea nu șciu ciei, io sărviesc la dă tătie, sântu șă die pază, șă ciobănesc, șă die vânătoareie, șăpu sânt bun io șă pientru die toate ciele, dă mă poatie lua cu iele acasă toatie cucoaniele dien oraș cu minie.

La 12 februarie a. d.

Scriu cu laba mea șă, ham-ham, de no hi declarația bună, ce pierd, șă șie am.

Burcuș Dulăul
dien Chiecheci.

Scrisoare dela profetul Gheorghe Pivoda din Arad-Gai

Măria Sa Domnule „Bravo!“

Io cetim rendeș la ușașagul Dumneavost și tot vezut la colțu de vameșilor ke multe vameșe dela Arad tot face multe șmekerie cu banele dela kasza de vame, dake cetit mult io aszta, figyeltem mai binye avut grige ce fi cu asta lucru, in tote zile io vedem ceva la tote vameșile dela Arad, ke face vom bogat, toți cumpere pumuntu cu multe bani, este și la gai 3 vameșe, Ilie care tot scris la Bravo ușașag ke beut bera cu vou, are un mueru așa de grășat kind fi imbrăcat la el tot cu mătasu și buxa de argint și la tote zilele mers la muzi și la szinhaz și io vezzut ke kind ele venit la Gai, a locuit la iștalo la Temetö ucza la Milka néni și acum este om bogate este la ele casa și pumuntu, alte venit dela Nagylak și fost tote rupt chiamă pe el Uroș și amu este burjuj are case mare pumuntu și multe scrofa kocza, nuoa bistoș Dumnezo de la el multe banie dela vama de oraș.

Una este cum dracu cheame la el scurt și gros Daszkel vamoș,

muieru lui cumpărat la bisarike dela Gai un prapore care cuștulit 600 Lei, și altele lucre sfinte care cuștulit multe bani și acesta io vezzut kind venit la Gai, ke nu fost nimic la el fost vom serak și lucra la „Naimon Gyar“ și insurat cu unfala serake dela sârbi care fost decult și nu fost la ele ninic valgyona, astăzi este la e e multe pumuntu și casa cu butor berendezeș ca la un prefectuș și muieru lui mers la tote uspete și duce marcincstit la mireasa, ca și la bisarika, pe ăsta un data prins pe el loșka Vulpe bacsi cu șmekeria, numășkepat ke dat la un domnu Ioanaș Vazul 5000 Lei ca se fi skepat pe el dela bai, la Ionaș inke fost bun asta ke trebe mult banie la muierele de jidovcse, Daszkel fost vom serake și amu bogate da el nici nu fi păkat ke mult dat la bisarike cinstit, și fekut și un haina la popa nost, așa ke tote vomnile spus la el se juta D-zo se poate face mult bani la vama. Io iară spunye la voi ca profeta nu mai scris voi nimic la colți de vameș rău, ci mai binye rugat și voi la Dumnezo se jutat la ele ca se putut face kit mai multe bane ke apoi fi dat și la bisarike și muieru lor potye face kit

Ceaiuri, conferințe, șezători etc.

SĂMBĂTĂ, 15 Februarie, orele 8 seara, în saloanele cafenelei **Palace**, **Ceaiul** Cercului Arad al Asociației Generale a Inginerilor din România.

DUMINECĂ, 16 Februarie, orele 5 d. m. la Palatul Cultural, a VI-a șezătoare pentru Monumentul Unirii. în cadrul programului artistic, va conferența **d. Dr. Gheorghe Folino**.

SĂMBĂTĂ, 22 Februarie, orele 9, la Casa Națională din str. Dorobanților, **Balul mascat** al Clubului sportiv român **Unirea**.

DUMINECĂ, 23 Februarie orele 5 d. m. la Palatul Cultural va conferența **d. Ilie Lunguleucu**, procuror la Curtea de Apel din Timișoara, despre **Mihail Eminescu**.

Canarul cântă că...

... Un fost primar al Aradului, pentru a recăștiga clientului său o circumscripție de hornărit, a oferit unui funcționar dela primărie, un sperț de 40-50 000 lei (Ce murdărie!)

... În casa de bani a municipiului sunt atâția bani, încât s'ar putea organiza în ea ... reprezentațiunii teatrale!

... Unul dintre chelnerii dela "Dacia", care a servit acolo 14 ani, a murit. — Cei trei bandiți patroni, au contribuit la înmormântarea lui, și măcar cu un cui! ... Omenie, vreți!?

... Că o cucușă din Arad, cu ocazia unei excursii făcute la Timișoara în tovărășia prietenului său, a făcut, într'un local, un scandal însoțit de bătaie. Toată povestea s'a terminat la poliție, unde doamna a pediat asupra... bunei cuvințe...

... Trustul ziarelor minoritare s'a decis deja, să dea, pe șpananii dela "Dacia-Palace, în judecată pentru că, indică l-ar fi calomniat. Știți chestia cu 120.000 lei prețul tăcerii!

... Mai bine brăcat mai bine ca alui Ioska Vulpe și Coțoiu.

La un zi fost la Gai Iakob bacși dela Covăsânt cu vin de vândut la 10 lei și spus la minye ke și la Covăsânt este 3 vameșele nepotele lu Iarșovan, la care fost multe tare multe datorii la ele și acum tote plătit la datorii și cumpărat și pumuntu și szölö la deal, spus Iacob bacși ke mult mirat tot Covăsântele și kit bane este la cele 3 vameșele și cum nu prinde pe ele nime ke te mult banyi.

... Io roga forte frumos ca profeta dela Gai pe voi se nu mai scris și ke vameși dela Arad furat, ke și ke Dumnyezo dat la ele ke vameși și la bisarike dela Gai prave și trebe și pumuntu la toți ca fi un dată tote bogat omenele atunci numai furat nyime și apoi spune la voi ke la 11 Iunie și a nu mai fi nopte pe ele și aci bistoș prinde pe ele Ioska Ipe bacși și fi pus altele mai take care tote trebe fi bogate, ate fi pus altele nepotele cu mari boriile care fi apoi plătit tot dela toși vamele.

Arad-Gai 8 Februar 1936.

Tiszteletel

Pivoda Ghoghi, profeta.

Dela balul „domino“

Calendar: 8 Februarie 1936, orele 22. Scena: sala festivă a Prefecturii județului. Serată de bal mascat „domino“ sub auspiciile „Societății Principale Mircea“. Decor: lumini obscure cari se reflectau în culori vibrante de violet și roz. Pasionante ritmuri de tango și vals. O varietate bogată și pitorească de costume.

Persoanele: generația de mare speranță din Arad, care apăru costumată astfel:

— **Iuân și Virgică**, — Castor și Polux (pe cel din urmă nu care cumva să-l declinați la genitiv); amândoi în brocat lyonez, zinober și ultramarin. Mereu se pierdeau prin sală și nu se regăseau decât spre dimineată...

— **Petrică obstetrică**, — „Mephisto“ sau „Cocoșul negru“, într'un carmin strident, giugat în negru până 'n bărbie, încercă „s'arunce un pumn de aur, ...și, parol, fără eroare, nici... dracu nu-i căzu la pi-

cioare..., deși căuta la desperare un Faust care să corupă pe Gretchen...

— **Prâslea-ependicosu**, — în costumul lui Cavaradossi, își picta apendicele pe coridoarele prefecturii spionat de o Toscă...

— **Petrică-Zvikeru**, — în Turidu, căută o Lolă care să-i arate cămașa...

— **Ghiță Popândău**, — implațoșat, stăruie pe lângă o Walchiră să-i dea pocalul și să-l lase în Valhala...

— **Nicu-dog**, făcu pe Peer Gynt, și dogul îl aștepta fidel acasă...

— **Luli**, — în cardinalul Brogni, înjură toți Eleazarii, nu însă Rachellele...

— **Lăzărică silvicu**, — în armura lui Hephaistos, se sușuia cu o Aphrodită și-o chemă în atelier...

— **Lași pulgărmaisteru**, — în Othello, fixa gelos o Aidă care se complăcea în brațele lui Radam-richter...

Titluri de ale imprumutului de inzestrare

și **BONURI DE IM-
POZITE** cu preșurile
cele mai bune cum-
pără și vinde

**BANCA
GOLDSCHMIDT
S. A. ARAD.**

Electricianul...

...în noaptea nunții, începu să se desbrace. Soțioara-i rușinoasă ca ori ce fată în asemenea împrejurări ezită și-i zise:

— Dragule... te rog... stinge lumina!

— O, lasă dragă, c'rentul și-așa nu trece prin... contorul nostru!

Nu înseamnă...

După trei luni de căsnicie, într'o noapte nevasta se adresează bărbatului:

— Tu mi-ai promis că mă vei... iubi întotdeauna...

— Da, întotdeauna, dar asta nu înseamnă la... fiecare jumătate de ceas!...

Apropos!

Sămbătă la amiază pe corsou, se întâlnesc doi prieteni:

— Vii de seară la balul de domino?

— Nu, că eu am numai pietre de rhumy (römi)!

Petrică Zvikeru...

fu acostat, la balul „domino“ de Lăzărică Silvicu — Erau mascați amândoi.

— Mă Petrică, stai!...

— Cum, dracu, de m'ai recunoscut? Se miră Petrică.

— De pe zvikeri, mă!... trânti vorba Lăzărică.

I-a cal. cer, tag și carpen

LEMNE de FOC
cel mai efin la depozitul
de lemne

AUFRICHT Calea Victoriei
1-3. Telefon 69.
Membru la „Consum“ și „Inlesnirea“.

Dela «Electrica S.A.» Nădlac...

Este al patrulea reportaj ce-l scriem azi despre „chestiunile interne“ (cum am fost botezate de dl. **Hársány Martin**) dela „Electrica S. A.“ Nădlac. Constatăm cu regret că până acum: „nimic nou pe frontul de West“. Deci situația este neschimbată. Este adevărat că articolele noastre au pricinuit, celor vizați, multe nopți de... insomnie. Nu e vina noastră.

Ăzi, arătăm motivul pentru care direcțiunea cere „să se facă economii“, cum se fac — în loc de economii — spese zadarnice și să punem conducerei uzinei vre-o câteva întrebări, la cari așteptăm un răspuns.

Când a fost concediat directorul strein, s'a spus că motivul este economia. Adecă „nu mai avem nevoie de director, — cu 6000 Lei lunar, plus alte avantaje — pentru că treaba asta o poate face și un angajat“. Asta era motivul! Și fostul director — strein — a fost concediat. Pe urmă, s'a văzut că nu merge bine afacerea, a fost angajat un român. Frumos! Nu ne interesează ce leafă are noul director, pentru că în definitiv, nimeni nu este obligat să facă servicii gratuite! Leafa deci, i se cuvine!

Nu vrem să spunem că aceste ar fi spese zadarnice! Nu! Iată, cari sunt spesele zadarnice:

Drasztyl Francisc, care este șef de birou, după cum am mai spus-o și o menținem, știe prost românește, când se întâmplă să primească vre-o adresă în românește, fără nici o altă formalitate, se urcă pe autobus și... direcția Rovine, la dl Dr. Grozda. Și se întâmplă asta uneori de 2—3 ori la săptămână. Ori, transportul — mai bine zis: plimbarea — lui Drasztyl costă o groază de parale. Uneori, așezesele aceste se reduc la simple... reclame, cum obișnuesc să trimită firmele.

Și, aici sunt „spesele zadarnice“. Dacă ar fi numai astea, ar fi bine, dar mai sunt și altele, despre cari ne vom ocupa la timpul său...

Și acum, câteva întrebări:
a) Este individul **Drasztyl Francisc**, care „a fost, este și va fi la

— **Octi miorifă**, — maharadjă, își uită de harem și discută dacă rahatul e dulceată, sau ce e?...

— **Păsulă-ruletu**, — în Lohengrin, căută lebede de navigat, spre porturile... Elizei!

— **Sică-carnaval**, — în „Paris“, oferi niște „batule“ unei Helene...

— **Lili bancherul**, — în Napoleon sonda oazele din deșerturile tropicale...

Medicinistul-röntgen, doge venețian, își cioplea o lotcă pentru dogăreasa-i... anonimă...

— **Taytes**, — în Diogen, căuta cu lămpașul un „om“ care să-i umple butoiu...

— **Popița**, — în toreadorul Escamilo se voia bică, să moară pentru... Carmen!

— **Cei dela „Bravo!“**, — draci împelițați, cari se țineau de coadă în hora din jurul căldării lui Scaraoșchi...

intreprinderea noastră... (am cita din scrisoarea dlui dr. Grozda) șeful biroului din Nădlac?

b) Este acest Drasztyl, ungur, sau nu?

c) Mecanicul șef dela uzină este ungurul **Major Mihály** sau nu?

d) Dl contabil **Hársány Martin** — angajat în locul dlui Sevici, demisionat — ce naționalitate are?

e) În fine, sunt ocupate, toate posturile principale de streini! (Ă nu se confunda și postul de director!)

f) Este, sau nu, uzina condusă de streini?

... Adunarea generală are cuvântul!

Radu Cioban.

Jale și iar jale

Despre spelunca din fundul curții dela „Dacia“, numită „Clubul sfatului Negustoresc“ — tripou — am mai scris. Acum înseamnă doar faptul, că patru agenți comerciali sunt în arestul poliției, pentru că banii încasați în contul patronilor lor, i-au perdut la masa verde a tripoului pompos numit „Statul Negustoresc“. Nimeni nu se gândește să ia vre-o măsură?

Lași pulgărmaistăru...

la balul „domino“ deghizat în costum de Othello, se opri în fața unei brunete, mascată și ea, și începu s'o curteze.

— Cine ești, frumoasă mască? Intrebă el cochet.

— Mă, Lași, de mai insiști, te spun bărbatului fu răspunsul concludent, și Lași se evaporă...

In dilemă

Octi-miorifă nu știa dacă pentru balul „domino“ să se îmbrace „domino“ sau să-și pună smokul.

— Ei drăcia dracului, îi zicea el, ajuns la bal, lui Iuân..., era să nu mă costomez deloc, parol..., moncher!... Nu-i așa, că sunt bine?...

— Rahat! răspunde cel consultat.

— Ce-ce-ce rahat, vrei să zici că-s o dulceată sau...
Mai știi eu? răspunse indiferent Iuân.

Intre „Noe“ și „Ignat“...

— Instantanee dela un chef —

Sar mai potrivi, numai de n'ar fi cu greșală, căci cu latineasca nu prea am dus-o bine prin „lișieu“, s'ar mai potrivi și titlul: „de gustibus... nihil nisi bene“, fiind că ăsta ar fi subiectul povestii cu cei patru ofițeri, cari „spre casă“ se cinstiră, într'o seară, înghesuiți la o masă mică, în o bodegă. Pe când închinată cu „hai noroc!“ într'un alți doi, pe cari li invitără numai de cât la masă, așa, cu mantalele pe ei, de grabă s'ajungă de vreme la domiciliu. Și, să mă credeți, e simpatie să stai cu ofițerii la masă, sau aproape de ei, mai ales când scrii și la „Bravo“, și muzele nu vor să te — ajute.

— Hai noroc! închiaă maiorul, și camarazii beură.

— Mai dă și niște măslin! răsună comanda colonelului, de un fizic vârtos și îndesat.

— Hai noroc! dete și el ordinul de bătaie.

— Hai!... și gustară din măslin și beură.

— E bun vinu! constată un locotenent tinerel și grăsuliu.

— Dăi, să vezi, explică un căpitan cu nas acvili și mustața neagră, mică, — vinul ăsta ar merge, știi cu ce?... Cu musca sau piept de curcan...

— „Și cu marătarile mele, multiplică vorba un căpitan de „ață“.

— Parol, ai niște marătari cari, nu alta, îți oprind gara, fu-mă-mă-cu, l comentă un alt căpitan, blond, cu mustața rade.

— Hai noroc! tună colonelul.

— Hai!... și gustară din măslin și iar beură.

— „La mine 'n casă n'ai să găsești marătari de loc; eu mândăne fripturile numai cu compot...“, își făcu singur autopsia maiorul.

— Aa, nu! — Să vezi însă, re-luă căpitanul cu mustața neagră de neșus, pe când eram la Plo- ești, am mâncat un gliveci formidabil; ăia, bă, „știe“ să-l prepare! și, ce să zic? aiurea n'ai să mândănci așa... Și de mai iei și o ciorbă de burtă sau de potroace, apoi, fir-ar a dracului să fie, ceva

mișto... pe urmă să tot bei...

— Hai noroc! dete ordinal de zi, colonelul.

— Hai!... și iar gustară din măslin și beură.

— Mă, șă io știu, intercală căpitanul de „ață“, când „fașie“ ei așa șieva, să tăt mănși, șă, di vriei, trimiți mâni la mini să-ți dau lubenicioare murate pi o săptămână, să aibi la carni di pore

— Hai noroc! își văzu nainte de treabă, colonelul.

— Hai!... și iar gustară din măslin și iar beură.

Cei doi, cari veniră 'n urmă, își deteără jos și ei mantalele.

— E cald aici... obiectă căpitanul blond.

— Numai să nu răciți, dom căpitan! se îngrijoră locotenentul, care făcu tot timpul disciplinat și făcu pe paharnicul.

— „Am mâncat și io odetă, ținu colonelul să-și remarce preferințele gastrice... eram la Galați... Acolo, am mâncat nisetru; da dar ăia era nisetru, nu scrumbie... Hai noroc!...“

— Hai!... și iar, mai gustară din măslin și iar mai beură

— Dăi, să vedeți, s'apropia de colonel căpitanul, cel cu mustața, dacă-i vorba de pești, — moran ca la Vâlceov să tot cauti... îi adăc ăia cu lotca, ehei, ce pești, și-i aruncă cu coșurile pe plajă, de iac'ășa, saltă, plină de ei, sfârleaza, și mândăncă cine vrea, pe gratis... dar, de-ați vedea cum îi gâtesc!...

— Știu șă io, di vrime-șă... confirmă căpitanul de „ață“, pi onoarea mea, „are“ ăia o ricetă, dracu să-i ia, dă' vini greu să ti dăspăr!...

— Eh, — banc! interveni locotenentul.

— Ba, parol, așa?? Ce ți-am spus, parol, că-i așa! sublinie autelocutorul.

— Hai noroc! închină coloneul.

— Mai dă, ici, un chil de vin!...

— Șă, șic să viez, în Moldova,

— Vine Vinee! se anunță de după teighea, bodegarul.

— acolo, când șieri o porție de

crap, it'dă cât pientru trei... parol!

— Hai noroc!

— ...

— Hai noroc! Vă zic și eu, Mi-ați fost simpatiei, la acest „bonchet“, cu o atât de copioasă masă, ce-mi alină foamea și-mi dete subiect de scris la rubrica mea... Hai noroc!

Caragea.

Amândoi

Un cunoscut vânător arădan, povestea mai zilele trecute la cafenea că la una din vânători s'a rătat puțin și în timpul acesta îl apucase o toame teribilă.

— Ei, și ce-ai făcut? — îl întrebă unul comesean.

Ce să fac? Am tăiat coada unei câine, am fript-o și am mâncat amândouă!

— Cum amândouă?

— Bine, câinele a mâncat oascele.

Să mai adăngăm că vânătorul era medic!

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI ARAD.

Publicațiune.

Se aduce la cunoștința celor interesați, — că Primăria Municipiului Arad, —

în ziua de 3 Martie 1936, ora 11 a. m.

va ține în biroul Serviciului economic, camera Nr. 59, licitațiune publică cu oferte închise și sigilate, pentru asigurarea contra casco și accidente, a celor 7 buc. autotobuze noi „CITROEN“ proprietatea Municipiului Arad.

Licitațiunea se va ține în conformitate cu Art. 88-110 din legea contabilității publice și potrivit normelor de licitații în vigoare.

Oferanții cari vor participa la licitațiune, vor depune odată cu oferta (care se va înainta în dublu exemplar), în plic separat și o garanție provizorie de 5% din valoarea ofertei, în numerar ori efecte garantate de Stat, iar oferta se va face numai în baza caetului de sarcini, care poate fi văzut în Camera Nr. 59 a primăriei, ori la Interprinderile municipiului.

Arad, la 11 Februarie 1936.

Primăria Municipiului Arad

Nr. 3.924-1936.

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI ARAD.

Publicațiune

Se aduce la cunoștința celor interesați, că Primăria Municipiului Arad,

în ziua de 3 Martie 1936, ora 11 a. m.

va ține în biroul Serviciului economic, camera Nr. 59, licitațiune publică cu oferte închise și sigilate, pentru aprovizionarea Uzinelor Municipiului cu **110 buc. aparate tip uscat și 170 buc. tip umed.**

Licitațiunea se va ține în conformitate cu Art. 88-110 din legea contabilității publice și potrivit normelor de licitații în vigoare.

Oferanții cari vor participa la licitațiune vor depune odată cu oferta (care se va înainta în dublu exemplar) și o garanție provizorie de 5% din valoarea ofertei, în numerar ori efecte garantate de Stat, iar oferta se va face numai în baza caetului de sarcini, care poate fi văzut în camera Nr. 59 a primăriei, ori la Uzinele Municipiului.

Arad, la 8 Februarie 1936.

Primăria Municipiului Arad

Nr. 2.888-1936.

Damast și pânzături pentru lingerie, covoare și plapome recunoscut ca cel mai elin magazin

al Aradului. **GLESSINGER ARAD** strada Meșianu

Bravo!

apare în fiecare Sâmbătă

Abonamente:

pentru oraș: 150 lei anual
pentru județ: 120 lei anual
pentru instituții și întreprinderi, 1000 lei anual.

Abonamentele se plătesc înainte!

Director:

SIMION MICLEA

Redacția și administrația:

Arad, strada Alexandri No. 8.

Tribuna liberă

(Pentru cele publicate aici, redacția nu răspunde)

DECLARAȚIE

Subsemnatul, Atanasie Bogățian, domiciliat în Arad, str. Căpitan Ignat No. 12, declar că nu mai am nici o legătură cu domnișoara Maria Bogățian, fica adoptivă a mea, dsa fiind majoră, este responsabilă de faptele ei. Prin urmare, nu-mi iau nici un fel de răspundere, nici morală, nici materială, pentru faptele ei.

Drept care am făcut prezenta declarație.

Arad, 11 Februarie 1936.

Bogățian Atanasie.

Călătoriți comod în autobusele Soc. Mera & Co.!